

Από τη μαθητική ζωή στο Λύκειο Χατζή



Η παραπάνω φωτογραφία είναι ενθύμιο της μαθητικής ζωής στην πρώτη τάξη Λυκείου στο Χατζή του έτους 1966. Είναι από το αρχείο του Γιάννη Καστόρα από το χωριό Χαραυγή. Αυτές οι φωτογραφίες έχουν μια διαχρονική αξία όχι μόνο για τους απεικονιζόμενους αλλά και για τα Βουφραδοχώρια γενικότερα. Απεικονίζουν το ανθρώπινο δυναμικό που μέσα σε αντίξοες συνθήκες έδωσε τη μάχη της μόρφωσης και την κέρδισε.

Από το μαθητικό αρχείο



Μια ακόμη φωτογραφία από το μαθητικό αρχείο με το δικό της ιδιαίτερο χρώμα και τη διαχρονική αξία παρουσιάζει σήμερα η εφημερίδα μας. Είναι από το Λύκειο Χατζή του έτους 1966. Τότε που για να σπουδάσεις χρειαζόταν τεράστιες θυσίες από ολόκληρη την οικογένεια. Τότε που έφευγες από το Κουρτάκι, το Βλάση, τη Δροσιά, το Νερόμυλο, τη Χαραυγή, τα Φρουτζοκρέμμουδα, το Βλαχόπουλο και αλλού και πηγαίνο-ερχόσουν με τα πόδια στο Χατζή.

Πριν από 94 χρόνια

Το περιστατικό που στη συνέχεια αναφέρουμε έγινε στο Χατζή πριν από 94 χρόνια και το αλιεύσαμε από την τοπική εφημερίδα «Θάρρος». Έχει δε ως εξής: «Εν τω σχολείω των αρρένων Χατζή ο εξ Ασλάναγα ιδιωτικός διδάσκαλος Ανδρ. Χρυσοβέργης απειπειράθη να κακοποιήση τον οκταετή παίδα Βασίλειον Ι. Αλεβιζάκην. Ο δρᾶστης συλληφθείς απεστάλη προς τον Εισαγγελέα».

Διπλή χαρά για την οικογένεια Δημήτρη Αποστολόπουλου

Την Κυριακή 18 Ιουλίου 2010 διπλή ήταν η χαρά των οικογενειών Δημητρίου Αποστολόπουλου (καταγωγή από το Βλάση) και Γεωργίου Σχοινά αφού πάντρεψαν τα παιδιά τους Χάρη και Μαρία και βάπτισαν τον εγγονών τους. Ο γάμος και η βάπτιση πραγματοποιήθηκαν στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου, στο «Studio Kappa», στα Σπάτα. Το νεοφώτιστο έλαβε το όνομα Γεώργιος. Νονός ήταν ο Κωνσταντίνος Σχοινάς. Μετά από τα δυο μυστήρια πραγματοποιήθηκε δεξίωση στο «Studio Kappa». Το διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου μας και η σύνταξη της εφημερίδας εύχονται η ζωή όλων να είναι με ανθούς σπαρμένη.

ΤΟ ΒΛΑΣΗ

Όταν πηγαίναμε μαζί σχολείο....

Ήταν το 1966. Από όλα τα Βουφραδοχώρια αγόρια και κορίτσια πήγαιναν στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο Χατζή. Η μετακίνηση από τα χωριά στο Χατζή γινόταν με τα πόδια αφού τα μεταφορικά μέσα ήταν ανύπαρκτα. Στην αναμνηστική φωτογραφία που έχει τραβηχτεί στον προαύλιο χώρο του Λυκείου διακρίνο-



νται οι: Από αριστερά στην πρώτη σειρά: Ιωάννα Φράγκου, Κακριδώνη Διαμάντω, Βασιλοπούλου Καλλιόπη, άγνωστη, Βλαχάκη Αργυρώ, Κατσίκη Νίκη, Κοντοθανάση Φανή, Ράλλη Αλεξάνδρα. Πάνω σειρά: Μοσχοβίτης από Δροσιά, άγνωστος, Κουρέτας από Πήδασο, Καστόρας Γιάννης από Χαραυγή, Χρανιώτης Νίκος, Βαμβακάς, Βλαχάκης Τάσος, Αλεβίζος Γ., Καλύβας Θανάσης, Ζάλιαρης Ι. Ο καθηγητής είναι ο Λίτσας. (Οι φωτογραφίες είναι από το αρχείο του Γιάννη Καστόρα).

Ο Συνταγματάρχης Σαμαρτζής Παναγιώτης

Ο Συνταγματάρχης Σαμαρτζής Παναγιώτης του Χρήστου γεννήθηκε το 1869 στη Χώρα. Φοίτησε στο στρατιωτικό σχολείο και εξήλθε ανθυπολοχαγός του πεζικού. Διορίστηκε διοικητής λόχου και έλαβε μέρος στον πόλεμο του 1897. Ως Ταγματάρχης έλαβε μέρος στους Βαλκανικούς πολέμους και ως Αντισυνταγματάρχης στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο και στις επιχειρήσεις στη Μικρά Ασία, όπου διέτελεσε διοικητής Συντάγματος και διακρίθηκε για τη γενναιότητά του και την ευτολμία του. Υπηρέτησε και ως Φρούραρχος στα Μουδανιά της Μικράς Ασίας. Αποστρατεύθηκε ως Συνταγματάρχης στις 14 Ιουλίου 1923.

Έγκριση για έργα στο δρόμο Πετρίτσι-Χατζή

Από τη Νομαρχιακή Επιτροπή Προγραμματισμού εγκρίθηκε η πίστωση 18.395 ευρώ από το πρόγραμμα των τόκων για την εξόφληση λογαριασμού ΔΕΗ (μετατόπιση στύλων) στο δρόμο Πετρίτσι-Χατζή, για τη βελτίωση της 10ης εθνικής οδού Καζάρμας-Τουλούπα Χάνια (Βλαχόπουλο) και Καζάρμα (διασταύρωση με το δρόμο Πύλου).

Η Μαύρη Λίμνα του Κεφαλόβρυσου

Να πώς περιγράφει στο βιβλίο της «Όνειρα από Χάλυβα» η Ιωάννα Μάστορα που ο πατέρας της Ηλίας Μάστορας γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Βλάση, το Κεφαλόβρυσο και τη Μεγάλη Λίμνα που βρίσκεται εκεί: «Τα καλοκαίρια πήγαινε για μπάνιο στο ποτάμι Κεφαλόβρυσο-δεν υπήρχε κοντά στο χωριό θάλασσα- κι έκανε μπάνιο στη Μαύρη Λίμνα, μια ειδυλλιακή τοποθεσία με βαθιά κρύα νερά. Μοιάζει με μια τεράστια σκάφη από βράχια, μεσ' από τα οποία ξεπηδάει παρθένο και γάργαρο ποταμίσιο νερό. Αν κοιτάξεις προσεχτικά στο διάφανο νερό βλέπεις πράσινες πέτρες, τυλιγμένες με βρύα και λειχήνες και σμήνη από νεογόννητα βατράχια. Τον Ιούλιο και Αύγουστο, η Μαύρη Λίμνα συγκεντρώνει καθημερινά περισσότερους από σαράντα μικρούς λουόμενους, άρρενες κατ' αποκλειστικότητα που κατέφταναν κι από τα γύρω χωριά για λίγη δροσιά και μια ποταμίσια βουτιά. Το κρύο νερό τους εξάγνιζε και τους σκληραγωγούσε. Μετά το μπάνιο του άνοιγε η όρεξη και πριν επιστρέψει στο σπίτι, ό,τι φρούτο έβρισκε στο δρόμο το 'τρωγε, όλα τα φρούτα στη διάθεσή του».

Η ιππασία στο Βλάση εκείνα τα χρόνια

Να πώς περιγράφει την ιππασία στο Βλάση εκείνα τα χρόνια στο βιβλίο της «Όνειρα από Χάλυβα» η Ιωάννα Μάστορα που όπως αναφέραμε ο πατέρας της Ηλίας Μάστορας γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Βλάση: «Μια άλλη χαρά και εργασία ήταν η ιππασία. Κάθε νοικοκυριό είχε το λιγότερο δυο άλογα για τις εκάστοτε εποχιακές εργασίες, τούτέστιν όργωμα, σπορά, μεταφορά φορτίων. Τα χρησιμοποιούσανε ακόμη και ως μέσα μεταφοράς, και, φυσικά, σήμερα, αυτό ίσως ν' ακούγεται λίγο παράξενο, αλλά εκείνα τα χρόνια αποτελούσε πραγματικότητα λόγω του ότι δεν υπήρχαν παρά ελάχιστα αυτοκίνητα, ενώ οι δρόμοι ήταν κακοτράχαλοι και δύσβατοι. Το άλογο θεωρούνταν ιερό ζώο, όπως η αγελάδα για τους Ινδούς. «Καβάλα παν στην εκκλησιά, καβάλα προσκυνάνε, καβάλα παίρνουνε αντίδωρο απ' του παπά το χέρι». Όταν τελειώνανε τις εργασίες, νεαροί έφηβοι δώδεκα έως δεκαπέντε ετών, οδηγούσανε τα άλογα σε ιδιωτικούς, περιφραγμένους αγρούς για ξεκούραση και βοσκή. Πριν οδηγήσουνε τ' άλογα στους αγρούς, δίνανε ραντεβού και βάζανε αγώνες καλπάζοντας. Το τελικό αποτέλεσμα αναδείκνυε το νικητή και το πιο γρήγορο άλογο, κέρδος ήταν μόνο οι επευφημίες. Η δεξιότητα των αναβατών ήταν εφάμιλλη των σημερινών αναβατών του ιπποδρόμου (ως αναβάτες εκτελούσαν τεχνικές φιγούρες που θα τις ζήλευαν ακόμη κι οι πιο έμπειροι ζογκλέρ). Δεν νιώθανε κανένα φόβο, είτε από έλλειψη άγνοιας, είτε από ελευθερία. Τα παιδιά τότε, στο χωριό ένιωθαν, παρόλες τις αντιξοότητες, μεγάλη ασφάλεια. Τα έριχναν όλα στη ζωή».

Μητρόπουλος Αναστάσιος: Από την Αμερική στα πεδία των μαχών

Ο Αναστάσιος Μητρόπουλος του Νικολάου είχε γεννηθεί στο Βλάση το 1890. Οι δύσκολες συνθήκες ζωής του χωριού τον ανάγκασαν να φύγει μετανάστης στην Αμερική. Εκεί τον βρήκαν τα γεγονότα του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου το 1914. Η αγάπη για το χωριό του, για την πατρίδα του τον οδήγησαν χωρίς μεγάλη σκέψη να εγκαταλείψει την Αμερική και το όραμά του για καλύτερες συνθήκες διαβίωσης, να μπει στο πρώτο καράβι και να επιστρέψει στην πατρίδα για να καταταγεί στον ελληνικό στρατό που έδινε τον υπέρ πάντων αγώνα. Πολέμησε με απaráμιλλο θάρρος και στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και συνέχεια στη Μικρασιατική Εκστρατεία. Βγαλμένος από τα λαϊκά στρώματα, κοντά στη φτώχεια, στα βάσανα, στον πόνο της μετανάστευσης και στις αδικίες, στάθηκε μαζί με τα άλλα ελληνόπουλα, φορέας της ηρωικής παράδοσης, έκφρασε με συνέπεια το αγωνιστικό πνεύμα, που κυριαρχεί πάντα στις κρίσιμες ιστορικές στιγμές του εθνικού μας βίου.